

og 6 Sagførere, og Flertallet mener ikke, at Dommere og Sagførere ere et fuldgyldigt Udtryk for det danske Folk. De Herrer, der, om jeg saa maa sige, skulle leve af Loven, ere ikke noget tilbørligt eller alsidigt Udtryk for det Folk, der skal leve under Loven. Det ærede Medlem fra Holbæk 4de Valgkreds (Krabbe) sagde forleden, at der var i fuldtud tilbørlig Grad taget Hensyn til Sagførernes Interesser i Lovforslaget, og det skal jeg indrømme. Jeg skal ogsaa indrømme, at der fuldtud tilstrækkeligt er taget Hensyn til Dommernes Interesser i Lovforslaget. Der er taget Hensyn saavel til Dommernes som til Sagførernes Interesser i den Grad, at det kan blive til Skade for det danske Folks Interesse for dansk Retspleje. Det vil være meget let at paavise store Dele af Forslaget, hvor man ikke har taget Eksempel fra frisisinde Lande som England, Amerika og Australien, men snarere har henset til bureaukratisk styrede Lande som Frankrig og Tyskland. Det maa erkendes, at Lovforslaget fuldtud tager Hensyn til de Herrer Jurister, men naar de i sidste Øjeblik komme og forlange en Magtstilling, som man hidtil har søgt at nægte ethvert andet Lag i Befolkningen, saa har Udvalgets Flertal ment at burde sige: Stop, nu kan det være nok. Jeg vil bede de Herrer, der ere til Stede, om at lade deres Øjne løbe hen over Navnene paa de af Udvalgets Medlemmer, der her staa opførte som Flertal. De ville da se, at Flertallet bestaar af samtlige Udvalgets Lægmand paa en enkelt Undtagelse nær og Mindretallet af samtlige Udvalgets Jurister, ligeledes paa en enkelt Undtagelse nær. Meget tiltalende er det nu ikke at se Juristerne klumpe sig sammen for at skabe en Særstilling for deres Stand, og det bliver endnu mindre tiltalende, naar det erindres, hvorledes Juristerne netop have været de første her i Landet til at bekæmpe tilsvarende Forsøg fra andre Befolkningsgrenes Side. Dette skal jeg straks komme tilbage til lidt udførligere. Mindretallet mener, som sagt, at Raadet er for ensidigt i sin Sammensætning. Det er sammensat saaledes, at den Mulighed godt kan være, at det bliver en rigtig reaktionær Institution. Det kan være, at det i Kraft af sin ensidige Sammensætning langt mere vil tage Hensyn til, om Myndighederne have faaet Indfyldelse nok, end til de berettigede Ønsker med Hensyn til Loven, der kunne fremkomme fra Befolkningens Sider. Men til en saa en-

sidig sammensat Institution ønsker Flertallet ikke at overdrage nogen Myndighed.

Udvalgets Flertal mener dernæst, at Raadet er unødvendigt, fordi Befolkningen igennem sin Presse og sine Rigsdagsrepræsentanter har tilstrækkelig Adgang til at fremføre, hvad den har at fremføre med Hensyn til den nye Retsordning, efterhaanden som Befolkningen faar Øjnene aabnede derfor. Det er endvidere unødvendigt, fordi det maa antages at være en Pligt for enhver juridisk Embedsmand i Landet at gøre Indstilling om de Mangler ved Retsordningen, som findes, og hvis det ikke er Embedsmændenes Pligt, staaer det i Justitsministerens Haand gennem et Cirkulære at paalægge dem en saadan Pligt. Endelig er det unødvendigt, fordi Ministeren kan ordne sig ad administrativ Vej og ikke behøver at have et ved Lov skabt Retsraad. Da Kultusministeren i denne Sommer ønskede at faa nogle Meddelelser om de uheldige Sider ved Forholdene i de lærde Skoler, sammenkaldte han et Raad af Mænd, en Samling af Mænd, som han mente havde Interesse for disse Ting og Kendskab dertil, og raadførte sig med dem, og Kultusministeren har selv erklæret, at denne Fremgangsmaade var tilfredsstillende. Hvorfor kan Justitsministeren da ikke gøre det samme? Justitsministeren kan en Gang om Aaret eller saa ofte, han har Lyst, sammenkalde hvem han vil af de Mænd, han mener ere kompetente paa dette Omraade, og høre deres Klager over Forholdene og høre, hvad de have at forebringe, og burde ikke paa nogen Maade faa et lovfæstet Raad skabt dertil.

Flertallet mener endvidere, at Raadet ikke blot er ensidigt i sin Sammensætning og unødvendigt, men at Raadet i det hele er lidet ønskeligt. Det er lidet ønskeligt, dels fordi dette Raad skal arbejde inden for lukkede Døre, dels fordi det er ansvarsløst. De lukkede Døres Tid skulde dog nu være forbi baade i dansk Politik og i dansk Retspleje. Det, vi gøre ved dette Forslag, er at slaa Dørene op til alle Landets Domstole, saaledes at enhver Borger i Landet kan se, hvad der foregaar, saaledes at det er muligt for ethvert Menneske i Landet med aabent Øje at finde det nye Retssystem's Fordele og dets Mangler og derigennem faa Interesse for Rettens tilbørlige Pleje her i Landet. Det, vi gøre gennem dette Forslag, er netop, at Retslivet kommer til at udfolde sig for alles Øjne, men vi kunne ikke med den ene Haand slaa Dørene op til Domstolene